

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 552

KINH SÁM CẦU SIÊU TỪ Đâu MÀ RA?

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Hai ngày 14/06/2021.

Chúng ta làm những Phật sự, Kinh sám cầu siêu cho người chết thì cần hiểu đạo lý: Muốn siêu thoát thì chính mình phải tu tập đúng như pháp. Một người cả đời không học tập mà lại muốn tốt nghiệp! Chỗ này nhiều người không hiểu. Ban đầu, xuất phát từ chỗ người chết cần có sự an ủi cho nên người ta vẽ vời ra rất nhiều Phật sự, Kinh sám nhưng làm sai pháp, không giống với tinh thần của nhà Phật.

Trong “*Kinh Địa Tạng*”, Phật nói: “*Chỉ có hai hạng người đến địa ngục là Phật Bồ Tát và chúng sanh thọ báo*”. Người ta làm lễ phá cửa địa ngục để vớt vong hồn lên. Họ tưởng rằng càng bỏ ra nhiều tiền thì người chết càng được nhiều công đức. Họ không biết rằng nếu dùng số tiền đó để làm việc thiện nguyện, giúp ích cho cộng đồng, quốc gia, xã hội thì công đức, phước báu rất to lớn. Họ tốn tiền vào những việc mơ mơ hồ hồ thì chỉ tốn tiền mà không có ích lợi gì. Ở những vùng thôn quê, có những việc họ không làm không được, nhất định phải làm. Họ không hiểu giáo huấn của Phật Bồ Tát. Việc nên làm thì họ không làm, việc không nên làm thì họ lại làm.

Phật dạy rất rõ:

- **Muốn có tiền tài thì bố thí tài.**
- **Muốn thông minh trí tuệ thì bố thí pháp.**
- **Muốn khỏe mạnh sống lâu thì bố thí vô úy, ăn chay, phóng sinh.**
- **Muốn tu hành giải thoát thì chính mình phải dẹp bỏ đi tập khí phiền não của bản thân.**

Hòa Thượng nói: “*Năng lực siêu độ cao nhất của chúng ta là giúp họ về cõi Trời. Nếu họ muốn vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thì chính họ phải phát tâm tu hành, lúc lâm chung nhiếp tâm niệm Phật*”.

Chúng ta niệm Phật hơn chục năm rồi mà niệm Phật vẫn có vọng tưởng, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tài sắc danh thực thù, tham sân si mạn, phiền não tập khí nhiều đời vẫn đầy đủ. Nếu lúc lâm chung có người khác niệm Phật giúp mà chúng ta vãng sanh được thì dễ quá, chúng ta đâu cần khổ cực tu hành! Buổi sáng, Thầy tinh dạy

từ rất sớm, khoảng 3h sáng. Khi vừa có ý niệm ngủ thêm 5 phút thì Thầy liền cảnh tỉnh bản thân, không cho cơ thể có cơ hội giải đãi. Nhiều người quá chú trọng về Kinh sám Phật sự, phải làm lễ cầu siêu như thế này, như thế kia. **Chúng ta phải hiểu rõ: Người làm Kinh sám Phật sự ít nhất phải là người chân chính tu hành, ít nhất phải là người đức độ khiến quý thần kính trọng thì khi tụng Kinh niệm Phật, người chết mới nhận được một chút thọ dụng.** Có người đến làm lễ cho gia chủ mà còn ngà ngà say.

Hòa Thượng kể chuyện: Khi xưa có mấy người tám năm liền tụng công trì tụng “*Kinh Lăng Nghiêm*”. Họ tu hành có đức độ, có định lực. Một hôm, một vị đang ngủ trưa thì thấy có 2 con quỷ đến xin cầu siêu. Vị cư sĩ đó hỏi: “*Làm thế nào để siêu độ cho 2 người?*”. Con quỷ trả lời: “*Chỉ cần ông chấp nhận là được*”. Vị cư sĩ đó nói: “*Tôi đồng ý!*”. Hai con quỷ bước lên vai ông rồi siêu thoát.

Một vị hàng ngày trì tụng “*Kinh Kim Cang*” rất tinh tấn. Một hôm, ông nằm chiêm bao thấy một vị binh sĩ đến xin cầu siêu độ. Hôm sau ông phát tâm tụng “*Kinh Kim Cang*” nhưng đang tụng được khoảng nửa bộ Kinh thì người hầu phòng bước vào, mang theo ly nước. Ông phẩy tay nói: “*Không dùng, không dùng!*”. Đêm hôm đó, ông lại mơ thấy vị binh sĩ nói là chỉ nhận được nửa bộ Kinh cho nên chưa đủ để siêu thoát. Chỉ một ý niệm nhỏ xen tạp trong lúc trì tụng mà bị như vậy. Hôm sau ông tụng công trì tụng cả bộ Kinh với tâm chí thành cung kính. Người binh sĩ này liền được siêu thoát và báo mộng cảm ơn ông.

Có Phật tử nói với Hòa Thượng Hải Hiền: “*Khi nào Hòa Thượng vãng sanh thì nói trước cho chúng con để chúng con đến hộ niệm cho Ngài*”. Hòa Thượng trả lời một câu vô cùng sâu sắc: “*Người ta hộ niệm cho mình thì không chắc*”.

Nếu lúc lâm chung, quá nhiều người đến, tâm họ quá dao động, họ ồn ào, sóng tâm dao động khiến cho người mất càng thêm bất an. Khi gia đình sắp có người ra đi, tốt nhất là anh chị em, con cháu trong nhà ngồi nghiêm túc niệm Phật. Sau đó mọi người chia ca, có thể chia thành 3 ca thay phiên nhau liên tục niệm Phật. Mỗi ca khoảng nửa tiếng nhưng phải niệm nhất tâm, không xen tạp, không được khóc mếu máo. Nếu Cha Mẹ mất mà nghe được tiếng con cái niệm Phật thì cảm thấy an tâm. Chúng ta chỉ cần khai thị đơn giản, không cần nói dài dòng: “*Cha ơi! Mẹ ơi! Cha Mẹ cứ yên tâm niệm Phật cầu sanh Cực Lạc*”. Tốt hơn nữa, nếu có đồng tu đạo hữu có tâm tốt, chuyên tâm niệm Phật thì chúng ta mời họ đến, cộng hưởng với người nhà cùng niệm Phật nhưng không cần quá đông người. Chúng ta không được giao phó hoàn toàn cho họ mà chính con cái phải cùng niệm Phật. Cứ đến ngày tuần thất, con cháu lại thay phiên nhau niệm Phật. Con cháu cúng cơm để tưởng niệm người đã mất, phóng sanh để chúc nguyện cho người đã mất.

Động thổ, cúng Trời Đất, tất cả những lễ nghi đó nếu không có người thì chúng ta tự làm. Chúng ta mặc quần áo trang nghiêm chỉnh tề, nhất tâm niệm Phật, cúng cơm cũng niệm Phật, động thổ cũng niệm Phật. Chúng ta bày cúng trang nghiêm rồi niệm Phật. Nếu không biết tụng Kinh thì cứ niệm Phật, gác bỏ vạn

duyên chí tâm niệm Phật. Kinh Phật dạy: “Một câu A Di Đà Phật là đại thần chú, là vô thượng thâm diệu thiên, là đại tổng trì của tất cả các Pháp”.

Kính sám, ma chay thế gian họ làm rất phiền phức. Họ mời thầy cúng không có tâm đến, người không học đạo đức nhân cách mà lại đi cúng bái. Chúng ta ăn chay, niệm Phật, học đạo đức văn hóa truyền thống thì tự chúng ta làm có phải là tốt hơn không! Đây là thường thức chúng ta nên biết. Khi người nhà vừa mất, chúng ta cần đóng cửa, giữ tâm bình tĩnh, tắt hết điện thoại, không thông báo cho ai biết cả, cứ nhiếp tâm niệm Phật ít nhất 8 giờ đồng hồ liên tục. Mình bảo người khác gác bỏ vạn duyên chí tâm niệm Phật nhưng chính mình lại chạy đôn chạy đáo. Chúng ta quán sát xem thì thấy người ta toàn làm những việc xen tạp, tào lao, động tâm, không có một chút chánh niệm. Họ lãng xăng hết việc nọ đến việc kia, có khi còn mắng người đang ngồi niệm Phật. Chúng ta học Phật cả một đời, đến lúc có việc lại bị người đời sai khiến, làm rối tâm người khác. Thầy đã từng nhắc nhở những người như vậy. Có lần Thầy đi dự một đám tang, có một anh cứ chỉ trỏ lãng xăng, hướng dẫn người ta làm việc này, làm việc kia. Hóa ra người này đến chỉ trỏ để xin tiền.

Phật giáo là giáo dục của Phật Đà. Người xuất gia vì người chết mà tụng Kinh bái sám, siêu độ. Đây là việc sau này mới phát triển, bắt nguồn từ niên hiệu Trung Diệc đời nhà Đường, thời đại Đường Minh Hoàng. Pháp sư Đại An nói: **“Trong tự viện vốn không có Kinh sám Phật sự. Thời đại Đường Minh Hoàng có rất nhiều binh lính bị chết trong trận động loạn An Lộc Sơn. Mỗi nơi họ xây dựng một ngôi chùa, đặt tên là chùa Khai Nguyên. Họ ở nơi đó làm lễ truy điệu pháp hội, truy điệu những nhân quân tử nạn. Kinh sám Phật sự bắt đầu từ đó mà lan rộng”.**

Khi người mất, có người vì họ mà tụng Kinh bái sám, nhưng phải thành tâm thành kính mà làm. Thầy đã chứng kiến khắp miền Nam Bắc vài trăm đám. Trong khoảng thời gian người sắp mất, hàng xóm là những người nhiều chuyện nhất. Họ đến làm rối lên. Họ lấy dao chặt sạch cây cối xung quanh. Họ không cần thiết làm như vậy. Có người hàng xóm thấy cửa đã đóng rồi mà vẫn gọi cửa ầm ầm. Đó là oan gia trái chủ đến nhiễu loạn, là đại họa. Người ta đang nằm sắp chết mà có người đến lay gọi để hỏi **“có khỏe không?”**

Khi có người sắp mất, chúng ta phải đóng chặt cửa lại. Người sắp chết tứ đại phân ly, thân thể vô cùng đau đớn, từng tế bào sắp tan rã vô cùng đau đớn. Chúng ta phải làm những người con sáng suốt, những người hàng xóm có tâm, sáng suốt, bình tĩnh. Nếu chúng ta không đủ sáng suốt, không đủ bình tĩnh thì chúng ta mời đến một người sáng suốt, gạt bỏ hết mọi việc lời thôi. Chúng ta phải biết cách hạn chế những việc lời thôi, những người nhiều chuyện, thậm chí cắt cử người canh gác ở bên ngoài. Ai mà đến hỏi, chúng ta cứ nói: **“Xin cảm ơn Cô Bác đã quan tâm đến Mẹ con! Mẹ con đang mệt. Xin mời Cô Bác về để mẹ con được nghỉ ngơi. Khi nào Mẹ con khỏe, con sẽ đến hậu tạ”**. Chúng ta xá cung kính đề mời họ đi. Cha Mẹ cần được niệm Phật ít nhất 8 tiếng. Con cái ai mà về trễ thì đứng ngoài sân để không làm động tâm người mất và những người đang niệm Phật trợ duyên. Có người lết nhà vào như thể là con hiếu kính, la hét, nắm tay Cha Mẹ để giật, lắc. Họ diễn rất đạt.

Mỗi lần họp gia đình, chúng ta phải nêu ra những việc cần thiết phải làm. Đây là việc chắc chắn sẽ xảy ra nên chúng ta cần có sự chuẩn bị và phân công nhiệm vụ rõ ràng. Sau 8h niệm Phật, mọi người mới thực hiện nhiệm vụ được giao, không được phép sớm hơn. Có gia đình khi Cha Mẹ chưa tắt thở thì con cái đã mua quan tài, tổ chức tiệc nhậu. Có lần Thầy đang niệm Phật thì người nhà của họ nói: “*Chuẩn bị 40 lít rượu để ăn cỗ!*”. Họ còn có một màn hát ca không thể chấp nhận được. Họ giả nam giả nữ nhảy nhót để giúp đám tang vui vẻ. Ở miền Tây đang rất phổ biến phong trào này và còn sắp tràn sang các khu vực khác. Có những đám tang họ đánh bài mấy trăm triệu, đánh lộn. Hàng xóm đến chia chác, chia thật chứ không phải chia buồn. Họ khiến cho buổi lễ rất đáng chê trách. Vào các dịp Kinh sám Phật sự, trong gia đình phải hết sức sáng suốt. Chúng ta xin lỗi họ để họ đừng làm những việc như vậy. Người chủ trì tang lễ phải làm đúng pháp.

“**Đệ Tử Quy**” dạy:

“Tang ba năm, thường thương nhớ

Chỗ ở đổi, không rượu thịt.

Tang đủ lễ, cúng hết lòng

Việc người chết, như người sống”.

Cha Mẹ đã mất thì trên thế gian này còn gì vui đâu.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!